

Nihattulan koulun sitkeät sissit

Polkupyöräretkipäivänä oli satanut koko yön ja satoi vielä lähtöhetkellä ja säätiedotuksessa oli luvattu sadetta koko päiväksi ja tästä huolimatta lähti Nihattulan koulun sitkeät sissit rehtori Seppo Kopran johdolla pitkälle pyöräretkelleen eikä kukaan halunnut jäädä pois.

Ylikartanoon he saapuivat jopa noin tuntia arvioitua aikaisemmin. Kaikki olivat perille tullessaan erittäin hyväntuulisia ja iloisia, vaikka kaikkien vaatteet olivat yhtä märkiä kuin jos olisivat tulleet uimalla ja uineet matkan kolmen järven, Armijärven, Lehijärven ja Vanajaveden poikki. Ensimmäinen tehtävä perillä olikin kuivien vaatteiden vaihto. Kun vaatteet olivat vaihdettu ja kunkin oppilaan mieluinen kolo monitoimitilasta löytynyt tulikin jo kouluruoka Parolasta ja tunnelma oli huipussaan.

Ylikartanon isäntä Karl-Henrik (Jocce) Jönsson toivotti tämän jälkeen koulun oppilaat tervetulleeksi ja kertoi Retulansaaren ainutlaatuisesta luonnosta ja muistutti siitä, että ilman silloin tällöin tulevaa vettä taivaalta ei luonto Suomessa olisi niin komea kuin mitä se nyt on. Hän kertoi Retulansaaren kolmen talon muodostamasta vanhasta arvokkaasta ryhmäkylästä ja Ylikartanossa eläneistä ihmisistä.

Isäntä opasti päärakennukseen ja kotimuseoon ja kertoi lisää tarinoita talossa asuneista ihmisistä ja esineistä. Sitkeät sissit kävivät katsomassa lehmiä ja lampaista ja tuli joukolla testattua, että sähköpaimen toimii.

Seuraavana aamuna oli jo pouta ja sitkeiden sissien hyvin nukutun yön jälkeen pyöräretki jatkui huomattavasti paremmassa säässä. Kysyttäessä ennen lähtöä jäikö Ylikartanosta mitään mieleen, olivat spontaanit vastaukset useammallakin suulla tässä järjestyksessä seuraavat:

- putki- ja sähkötyöt tulisi myös olla siististi tehtyt (päärakennuksessa oli tässä suhteessa huomautettavaa)
- elämässä voi sattua asioita (kuten Ylikartanon asukkaille aikoinaan) joihin ei yksittäinen ihminen voi vaikuttaa ja opiskelun, työuran ja elämälle asetetut tavoitteet saattavat hetkessä romuttua, mutta ei pidä antaa periksi, sillä yrittäminen ja uutteruus palkitsee ja tuo uutta erilaista hyvää, joka antaa elämälle uuden erilaisen rikkaan sisällön kuin oli alkuperäisissä suunnitelmissa
- elämän ja sukupolvien työn tajuaminen on historian ymmärryksen perusta. Kaikki Ylikartanon vanhat tavarat olivat olleet joskus tarpeen joka päiväisessä arjessa.

Hienoja vastauksia, ei mennyt kolmen järven poikki uiminen hukkaan! Ylikartano toivoo onnea elämässä kaikille Nihattulan koulun sitkeille sisseille ja mahdollisille tuleville arkkitehtiopiskelijoille.

